

Alle disciplinaire beslissingen die sinds 1986 in het *Advocatenblad* zijn gepubliceerd zijn ook te vinden

op www.advocatenorde.nl en *BalieNet*

C. Mr. X gaat op deze verzoeken in. Daarop klaagt BV A tegen mr. X.

Klacht

Mr. X treedt in bepaalde procedures voor en namens BV C op en in andere procedures tegen BV C.

Overwegingen van de raad

BV C heeft twee directeurs/aandeelhouders. Beide bestuurders zijn zelfstandig bevoegd BV C te vertegenwoordigen. Elk van beide bestuurders kan dus namens BV C opdrachten geven aan een advocaat. Waar de beide bestuurders het kennelijk volstrekt met elkaar oneens zijn over het door BV C te voeren beleid, kan dit, naar zich laat begrijpen, tot moeilijkheden leiden.

BV C heeft via haar directeur BV B aan mr. X verzocht om haar als advocaat bij te staan in procedures die door derden tegen BV C zijn aangespannen. Mr. X treedt daarnaast op als advocaat van BV B in een procedure tegen BV C, die in die procedure – naar de raad begrijpt – wordt bijgestaan door een advocaat die door haar andere directeur, te weten klager, is ingeschakeld.

Dit is zonder twijfel een wonderlijke situatie, maar mr. X gaat hiermee naar het oordeel van de raad toch niet over de schreef. Hij speelt namelijk geen dubbelrol, maar behartigt de belangen van zijn cliënte BV B en die van BV C zoals die gezien worden door haar zelfstandig bevoegde directeur BV B. Informatiebron van mr. X is en blijft BV B. Het is dus onaannemelijk dat mr. X van BV C vertrouwelijke informatie zou kunnen hebben gekregen die hij in de procedure waarin hij BV B bijstaat tegen BV C, zou kunnen ge- of misbruiken. Indien BV B een andere advocaat zou hebben benaderd om haar bij te staan in de procedure tegen BV C, zou die andere advocaat precies dezelfde informatie hebben kunnen krijgen als thans mr. X, steeds van BV B, heeft gekregen. Mr. X beschikt als (ex-) advocaat van BV C dan ook niet over 'inside-information'.

Volgt

De raad verklaart de klacht ongegrond.

Raad van Discipline 's-Gravenhage, 17 april 2000

(mrs. Robbers, Claassen, Grootveld, Baas, Van Nispen tot Sevenaer)

De advocaat dient zijn cliënt op de hoogte te brengen van belangrijke informatie. Wanneer de advocaat nalaat schriftelijk erop te wijzen dat hij bij gebreke van betaling van griffierecht en de eigen bijdrage afziet van het indienen van een processtuk, komt het risico van miscommunicatie voor rekening van de advocaat.

Advocatenwet art. 46 (1.2 vereiste communicatie met de cliënt, 1.5 vereiste van schriftelijke vastlegging)

Gedragsregel 8

Feiten

Mr. X staat klager bij in een echtscheidingsprocedure, waarvoor hij door de Raad voor Rechtsbijstand aan klager was toegevoegd. Klager diende een eigen bijdrage van rond de 1000 gulden te betalen alsmede

het griffierecht, en heeft dat ondanks enige verzoeken daartoe van mr. X nagelaten. Mr. X ziet vervolgens af van het indienen van een verweerschrift waarop een alimentatie, door klager te betalen, wordt vastgesteld van 250 gulden per maand voor elk van zijn kinderen en 300 gulden ten behoeve van zijn gewezen echtgenote. Een andere advocaat gaat voor klager in hoger beroep, dat ertoe leidt dat de beschikking van de rechtbank wordt vernietigd en de alimentatie op nihil wordt gesteld.

Overwegingen van de raad

Een advocaat dient zijn cliënt op de hoogte te brengen van belangrijke informatie. In strijd met die verplichting heeft mr. X klager niet schriftelijk gewezen op de consequentie van het niet-betalen door klager van het verschuldigde griffierecht en de eigen bijdrage, te weten dat mr. X in dat geval geen verweerschrift voor klager zou indienen. Aan de stelling van mr. X dat hij klager daaromtrent mondeling zou hebben geïnformeerd, gaat de raad voorbij, nu klager mr. X kennelijk niet goed heeft begrepen en het risico van miscommunicatie bij gebreke van schriftelijke berichtgeving voor rekening van mr. X komt.

Volgt

De klacht is gegrond. Gelet op de aard en de ernst van de verweten gedragingen legt de raad aan mr. X ter zake de maatregel van enkele waarschuwingen op.

Raad van Discipline 's-Gravenhage, 17 april 2000

(mrs. Robbers, Claassen, Grootveld, Baas en Van Nispen tot Sevenaer)

Met de aard van het advocatentuchtrecht is het onverenigbaar dat over een klacht moet worden geoordeeld indien de desbetreffende advocaat ten tijde van de behandeling ter zitting door de raad is overleden.

Advocatenwet art. 49 lid 1

Feiten

De klacht tegen mr. X is bij de raad binnengekomen op 14 april 1999. De mondelinge behandeling heeft op 10 januari 2000 plaatsgevonden. Mr. X is toen niet verschenen. Nadien is de raad gebleken dat mr. X op 12 november 1999 was overleden.

Overwegingen van de raad

Het is met de aard van het advocatentuchtrecht onverenigbaar dat over een klacht moet worden geoordeeld indien de desbetreffende advocaat ten tijde van de behandeling ter zitting door de raad is overleden. In het tuchtrecht gaat het erom dat een advocaat zich tuchtrechtelijk verantwoordt voor zijn gedrag in de uitoefening van zijn beroep. Dit is een aan de persoon van de desbetreffende advocaat verbonden verantwoordingsplicht, welke bij overlijden een einde neemt. Bij gebreke van die verantwoording is er geen plaats voor een oordeel over de slechts van één zijde belichte klacht.

Volgt

Onthouding van een oordeel over de klacht.